GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esc de 2 ori: Mercurea si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 8 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXII.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serio 6 cr. Tace'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 96. Brasiovu 25|13 Decembre **1869.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Onor. Redactiune!

Binevoiti a publica in colónele stimatului Dróstre diurnalu numelo nobileloru si marinimóseloru contribuente din Blasiu, care au alergatu cu ajutórele loru spre a sustiené vieti'a pré caturá timpu in femeile si infantii nenorociti din comun'a Tofaleu:

1. Ilustra dna Florea Vancea nasc. Nistoru 2 fl. 2. An'a Vlas'a 2 fl. 3. Mari'a Popa 1 fl. 4. Enfeni'a Catana 1 fl. 5. An'a Dologu nasc. Fekete (Negrutiu) 1 fl. 6. Amali'a Moldovanu 1 fl. 7. Amali'a Crisianu 1 fl. 8. Rosali'a Lupanu 1 fl. 9. Iulian'a Balintu 1 fl. 10. Mari'a Tipografu 1 fl. 11. Mari'a Marinu 1 fl. 12. Mari'a Siofanu 1 fl. 13. An'a Titu 1 fl. 14. Mari'a Ratiu 1 fl. 15. An'a Fülep 1 fl. 16. Iulian'a Puianu 1 fl. 17. Eleonor'a Solomonu 1 fl., carora comitetulu formatu in Muresiu-Osiorheiu in caus'a Tofaleniloru in numele nenorociteloru victime le aduce multiumita publica. —

M. Osiorheiu 14 Dec. 1869.

Dimitriu Fogarasi m/p.,
presied.

Nicolau Cordea m/p.,
notar. comit.

Sinodulu dela 20 Octobre 1869.

(Urmare.)

In 22 Octobre la 10 se dede semnu pentru siedinti'a a IV. La ordine erá desbaterea unui regulamentu, ce acestu sinodu doresce a se urmáintru convocarea congresului **provinciel** metropolitane de Alb'a Iulia. Bine sciea sinodulu, ca densulu nu e competente a legiui asupra acestei afaceri; inse si acesa i invederatu, ca actualmente nu functiunéza unu organu, carele se aiba indreptatirea in acestu obiectu. De aici cugetá, ca inainteza benele bescericei, candu arata din parte-si nu numai dorinti'a fierbente de a vedé congresulu adunatu catu mai curendu, ce si modulu, in care se fia compusu acelu congresu.

Din partea acestei comisiuni reportá prof. Al. M. Micu si dede cetire proiectului custatoriu din 17 paragrafi.

Éca in scurtu cuprinsulu acestoru §§ asia, precum ii acceptá sinodulu:

§ 1. Congresulu are se fia constitutivu pentru intréga provinci'a de Alb'a Iulia, in tóte afacerile economice-bescricesci si fundationali (incatu admitu despusetiunile fundatoriloru, si in cele scolastice.

§ 2. Congresulu se compune: din a) metropolitulu cá presiedinte, b) episcopii suffragani, c) cate doi representanti alesi din sinulu celoru 4 capitule, d) representantii preutimei si ai mireniloru, e) doi representanti ai profesoriloru din Blasiu, doi a celoru din Naseudu-Gherl'a, doi a celoru din Beiusiu-Oradea mare, si f) unu repres. alu monastirei din Blasiu, unulu a celei din Bicsadu.

§ 3 si 4. Provinci'a se imparte in cercuri electorali si preutii din fiacare cercu tramitu la congresu cate unu representante alesu de eli, éra mirenii din fiacare cercu tramitu cate doi representanti alesi de catra densii.

§ 5. Archidioces'a Alb'a Iulia-Fagarasiu se imparte in 12 cercuri electorali (celu mai micu de 22.375, celu mai mare de 36.673 suflete); arondarea cercureloru in diecesele sufragane se face de catra ordinariatele respective.

§ 6. Alegatori suntu: a) preutii fungenti in cercurele loru, b) mirenii gr. cat. maioreni, sui juris, nepetati.

Celi domiciliati afara din cercurile electorali, potu a se inscrie cá votanti intru acelu locu din dioces'a sa, care le este mai indemana.

§ 7. Alesu póte fi orice alegatoriu trecutu de 30 ani, in dioces'a de care se tiene.

§ 8. Ordinariatele prefigu diu'a si numescu comisari, ér' acestia determina loculu si conducu actulu.

§ 9. Preutii alegu directu, cu maioritate absoluta, — in defectiulu acestia se face valotare intre doi, cari au maioritatea relativa.

§ 10. Mirenii alegu indirectu. Tóta parochi'a, ce nu trece preste 500 suflete tramite unu delegatu; parochiele mai mari pana la 1000 tramitu 2, pana la 1500 tramitu 3, si asia mai de parte.

§ 11 si 12. Parochulu si curatoratulu conscriu pre celi indreptatiti a alege delegati, — cari (adica indreptatitii séu alegatorii primari) sub presidiulu protopopului séu alu plenipotentiatului lui alegu delegatulu séu delegatii, dandu fiacare atate voture, cati delegati are se trametia comun'a acesa in sensulu §-lui 10.

§ 13. Alegerea prin aclamatiune nu este liertata.

§ 14. Delegatulu capeta credentionali subscrise de presiedintele, curatoriulu primariu si notariulu curatoratului si intarite cu sigilulu parochiei.

§ 15. Delegatii intrunindusse spre alegerea representantiloru cercuali, sub presidiulu comisariului (§ 8), inainte de tóte alegu unu notariu si doi scrutatori, cá controlori ai votisarei. (Dupa analogi'a § 12 fiacare delegatu dá dóua voture.)

Alesi suntu celi, ce voru intrunì maioritate absoluta, si se provedu cu credentionali subscrise de comisariu scrutatori si notariulu.

§ 16. (Suna de alegerea corpuriloru profesorali § 2 lit. e.)

§ 17. Protocolulu dusu despre actulu de alegere se subscrie de presiedinte si notariu, si comisariu lu asterne la scaunulu metropolitanu.

Desbatere mai interesante erá se se intemple la § 3, unde se dicea, cá laicii se trametia cate doi representanti de fiacare cercu, éra preutii numai unulu, — si canoniculu Papfalvi propunea, cá densii se fia representati in numeru egale cu clericii.

Se semtiea, ca celi pentru representare egale formézа unu numeru considerabile. De aceea metropolitulu pentru facilitarea contielegerei straformá adunarea in conferentia privata provocandu pe toti, celi ce nu facu parte din sinodu, a se departá. Éra mai tardioru desbaterea se amená pana in siedinti'a a V tienenda intru aceasi di dupa prandiu.

Intru a V. siedintia se urmá discutiunea §-lui 3.

Prot. Rusu vorbi cu multu zelu pentru tecstulu comisiunei.

Canon. Papfalvi pentru paritate, éra prot. Balintu aratá, cumca nici acceptanduse § nemodificatu congresulu nu va custá din 2 de 3 parti mireni, ce s. e. dela noi voru fi 18 din cleru si 24 mireni.

Desbaterea, ce asteptámu se fia lunga, se terminá cu atat'a, de óra ce conversarile din timpulu liberu intre siedintii'a a 4 si a 5 castigasera una buna intielegere intre membri si cu respectu la punctulu acest'a.

Asia s'a primitu paragrafulu dupa proiectulu comisiunei, in urm'a carei parintele metropolitu in cuvente caldurósa descoperi mangaiarea ce semte intru anim'a sá pentru amórea intre membrii bescericei, despre carea sinodulu a datu proba noua; aratá sperarea ce nutresce, ca acesta amóre va fi reciprocata din partea mireniloru si asia darulu lui Ddieu nu va lipsi.

Alalti §§ din proiectulu comisiunei an trecutu prin sinodu si au fostu acceptati mai fara modificari.

(Va urmá.)

Adres'a comitatului Zarandu

catra ministeriulu de interne, dupa incuisitiunea pentru proclamatiuni.

Casulu cu proclamatiunile, pretinse ca ar' fi sositu din Italí'a la post'a din Halmagiu catre preotulu Butariu, cunoscutu cá oratore din véra trecuta la Gurahontiului, in comitatulu Aradului, la redicarea monumentului meritatului nostru barbatu V. Buteanu, n'a remasu fara consecinti impunetórie in tóte partile. —

Regimulu in urm'a relatiunei comitelui Haller ordonase incuisitiune, tramitiendu pe procurorulu de statu Angyal Lajos, cá se se cerceteze dupa tóte urmele proclamatiuniloru. Angyal Lajos venindu la Bai'a de Crisiu facù incuisitiune mai antaiu pe sub mana, ér' dupa acesa trase si pe preotulu Butariu in 27 Nov. la incuisitiune formala, pentru proclamatiunile pretinse. O multime de barbati din tóte partile comitatului se trasera la tribunalulu de incuisitiune. Procurorulu merse in 11 si la Halmagiu, ér' de acolo la preotulu Butariu in Bodesci, unde si cercetá cas'a, fara a afá, unde nu erá, ce cautá dlui. Proclamatiunile cele trei tramise prin posta tocma le prededese inca atunci preotulu Butariu la pretorele, cá unu ce necunoscutu, apoi nici ca s'au mai afiatu altele decatu acele trei. Éta spese facute in desiertu din partea statului totu numai din prepusu, care a mai produsu si acestu fiasco pe langa cele mai multe de pana acum. Angyal trece pe la Oradea mare la Clusiu, cá se continue cercetarea, fiinduca si ardeleni fusera la Gurahontiu, inca si cavalerii si eroii nostri Balintu si Axente Severu. In 10 Dec., dupa cum relationéza corespondintele „Albinei“. din Bai'a de Crisiu cu datu 12 Dec., a mai facutu procurorulu cercetare si la preotulu din Caraciu Ioane Iurc'a fara a afá ceea ce nu ecsistá, ce tóte, ca denunciantii uimisera pe Angyal Lajos, ca au sositu asemeni proclamatiuni si la post'a din Bai'a de Crisiu.

La incuisitiune parintele Butariu facuse esceptiune in contra unui advocatu, care in 48 facuse pe judele de sange si acum se chiamase se stè de facia si elu la incuisitiune. Elu (B.) a intrebatu, déca acestu judeciu este judeciu de sange, dupa cum a fostu si celu dela 1848—49?! N'a primitu inse nici unu respunsu. Incuisitiunea inse a esitu fara resultatu intentionatu. Totu resultatulu e, ca s'a alarmatu poporulu din comitatu. —

Comisiunea comitatului Zarandu tienù siedintia in 6 si 7, in care dupa unu corespondinte alu „Federatiunei“ a luatu acésta causa si caus'a Tofaleniloru in seriósa considerare, anumitu:

„In congregatiunea comitatense, tienuta in 6—7 a lunei cur. comitetulu comitatense primi propunerea vice-comitelui Francu: de a tramite guvernului una adresa, carea, reducendu causele investigatiunei ce se urmeza acum mai de dóue septemane, la adeverat'a loru valóre, se arate guvernului adeverat'ele cause a le nemultiumirei poporului de aici si se céra delaturarea acestoru cause.

Intre aceste cause principali se insira legile privitórie la uniunea Transilvaniei cu Ungari'a si la cestiunea nationale, apoi tristulu evenimentu dela Tofaleu.

In privinti'a celoru dóue prime, comitetulu Zarandului róga guvernulu se propuna inca in decursulu sesiunei presente dietali proiecte de legi, prin cari se se modifice legile nedrepte din cestiune si se se inlocuiésca cu altele basate pe dreptu si pe consemtiulu popóreloru, pre cari le interesédza; éra Tofaleni'i se se repuna in possesiunile loru, ingriginduse guvernulu de desdaunarea ecuitabile a baronului Apor.

Comitele a enunciatu conclusulu cá, pre basea motiveloru aduse de vice-comitele Francu in reportulu seu, protonotariulu se gatésca adres'a ex officio, éra dupa aceea se primé unu proiectu de adresa alu dlui Secula, basatu pre acelasi motive."

Éca „Albin'a" ne aduce si adres'a, care trebuie se interesédze preste tóte pe romani:

Adres'a **Zarandului** catra ministrulu interneloru.

Escelsu ministeriu din intru!

Insciintiati oficialminte si avendu si cunoscintia faptica, cumca escelsulu guvernu prin unu cs-misu alu seu procuroru regiu urmaresce in acestu comitatu chiaru si in aceste momente o cercetare pentru constatarea unei fapte, ce afirmativminte ar' fi nelinistitu si agitatu opiniunea publica si spiritele particulari; acestu comitetu de comitatu vine in sinceritatea consciintiei si a sciintiei sale, cu detoriu'a respectu ofertosu, a aduce lamurire cu evenita despre adeverat'a stare a lucrului.

Premitemu, ca desiucrea ce vremu se o facemu este puru adeverulu objectivu, fara alta privire decatu avendu in vedere adeverat'ele interese patriotice intru intielesulu celu mai bine preceputu alu cuventului, si avemu credintia, ca vomu castiga apretiarile binevoitórie ale inaltului guvernu.

Din informatiuni, probabilminte sinistre, inaltate catra guvernu se pretinte, ca cu ocasiunea eternisarei memoriei martirului romanu Ioane Buteannu, prin redicarea unui monumentu pe teritoriulu comunei Gurahontiu in comitatulu Aradu unu preutu romanu din acestu comitatu din comun'a Bodesci, anume Nicolae Butariu, ar' fi rostitu unu discursu incriminatoriu si atitatoriu, si prin acést'a s'ar fi revoltatu spiritele si consciintiele compatriotiloru. Cercetarea ce se face in acestu objectu va documentá partea afirmativei culpabilitati; este inse fapta necontestabile, ca memoratulu discursu, in locuitorii acestui comitatu n'a escitatu nici cea mai mica neodihna, si precum celelalte discursuri rostite acolo, asia si acest'a, s'a stersu fara alta urma decatu cá orice discursuri rostite asupra unui objectu de pia memoria, nu numai, ci a fostu mai multu o consolatiune pentru o perdere sentita. Este prin urmare cu totalu retacita acea suppositiune, ca desu memoratulu discursu alu preutului Butariu ar fi causatu macaru vreo umbra de iritatiune.

Cestiunea proclamatiunei adresate prin posta jotu acelui preutu Butariu, a fostu si este privita cá unu lucru multu mai puciuu, decatu se merite intru adeveru o considerattiune mai seriósa, si in acestu comitatu n'a miscatu nici unu spiritu, nici o credintia; ca-ci nu noi suntemu aceia, inaltu guvernu, cari se ne miscamu la ori si ce incercare de agitatiune, fia acésa catu de ponderósa, din vechi'a nóstra credintia si iubire catra scump'a nóstra patria, patri'a strabuniloru nostri, sustienuta si aperata cu sudórea si sangele nostru in tocma cá a celoralalte natiuni conlocuitórie, ni este si nóa multu mai scumpa acésta patria, decatu cá insi-ne se conlucramu la distrugerea si calamitatea ei, ce ar' provení din neintielegeri de orice natura.

Neinsemnate lucruri dreptu-aceea, cá cele dóua memorate, n'a trecutu nici prin minte locuitoriloru acestui comitatu de ale apretiea si amerità dupa pondulu, ce sinistremente li s'a atribuitu: ci déca suntu nemultiamiri si neindestuliri in poporu, acele provinu cu totulu din alte cause, si ne tienemu de detorintia patriotica a le relevá inaltului guvernu in sinceritatea animei nóstre si marturimu cá dá, are poporulu nemultiamiri si neindestuliri, acele provinu inse din urmatóriele:

Cestiunea **nationalitatiloru**, in care este creata o lege si sanctionata de Domnitoriulu, acésta lege, carea de altmintre o respectamu cá atare, nu multiumésce pretensiunile a forte multi patrioti, si acésta nemultiumire manifestata in insa-si camera, si in opiniunea publica, o scie lumea si si inaltulu guvernu; si noi intre barierile legei vomu nisui totudéun'a, cá acésta lege cuprinsa in art. dietalu XLIV . . din anulu 1868 se se inlocuiésca cu alt'a prin care acésta cestiune vitala in patri'a nóstra se castige o solutiune mai nimerita, mai fericita si cu care se fia pe deplinu multiumite tóte natiunile patriei. Si candu, inaltu ministeriu, ve descoperimu acésta rana usturatória, nu potemu omite, cá se nu ve rogamu cu totu respectulu, se binevoiti a face dispusetiunile necesarie legali, pentru schimbarea legei memorate despre nationalitati, pentrucá se binemeritati de bunulu publicu alu patriei.

Intocma, escelsu ministeriu, este si **legea compilata pentru uniunea Transilvaniei** cu Ungari'a in art. de lege XLIII . . . din anulu 1868; cate nemultiumiri a produsu si acést'a, este atatu de comunu cunoscutu, incatu ar' fi prea de prisosu se le mai reimprospetamu; lucru constatatu inse, afara de tóta indoiél'a este; cá nemultiumirile facia cu acésta lege ecsistu, ca acele nu se potu vindecá cu succesu decatu prin abrogarea acelei legi, si inlocuirea ei cu alt'a in acésta cestiune, carea se satisfaca justeloru si ecitabileloru pretensiuni generali, si se multiumésca pre toti patriotii de o potriva, ca-ci atunci si numai atunci cu spirite odihnite, cu pretensiuni indestulite, acésta pa ria frumósa, se va poté aventá la locului si consideratiunea ce o merita dupa pusetiunea si importanti'a sa, in concertulu tieriloru din imperiu, si din lumea civilisata; — venimu dreptu-aceea cu patrioticu devotamentu a cere se aveti bunavointi'a a face pasii legali si pentru abrogarea legei din cestiune si institutirea alteia in locului ei, cu concursulu maioritatei locuitoriloru din Transilvani'a; astmodu fiindu ecuitabile si legala procederea, cá se produca resultate mai corespundietórie si mai indestulitórie.

Nu potemu incheiá, escelsu ministeriu, se nu ni descoperimu, cá pre langa nemultiamirile memorate s'a mai adausu unu tristu incidentu cu fatal'a causa dela „Tofaleu", carea a esacerbatu spiritele a toti patriotii adeverati, si se nu esprimemu, ca ar' produce mare mangalare si indestulire in animile tuturoru patriotiloru, candu acésta cestiune s'ar acomplaná intru intielesu ecuitabilu si umanitariu. — Condolenti'a nóstra este adenca pentru acestu intru adeveru tristu evenimentu socialu, si noi avemu firma credintia, ca totu lucrulu s'ar poté reasiedá in cursulu seu regulatu secularu; pentru care cuventu venimu cu supus'a nóstra rogare cá escelsulu ministeriu se se indure a dispune, cá fostii clacasi esposesionati din Tofaleu se se reasiedie in posesiunile si proprietatile avute; éra in privinti'a escontentarii fostului proprietariu feudalu br. Caroln Apor, se faca ecuitabile dispusetiuni, cá se se acomplaneze cu indestulire si limite.

Acestea ar' fi astadi unele dintre cele mai esentiale plangeri, a caror'a lecuire imploramu si cu tóta solicitudinea o recomandamu inalteloru atentiuni si apretiari binevoitórie, cari de altmintrea perseveramu cu detoriulu respectu si devotamentu ofitiosu.

A escelsului ministeriu de interne.

Comunitatea comit. Zarandu."

Ce se dicemu la acésta adresa? Dicemu, ca pronitatea comitatensiloru Zarandeni de a nu omite cu indiferentismu nemica, ce pretendu demnitatea, stim'a interesului si dreptele dorintie ale natiunei romane, ér' e dovedita. Óre ati tramisu una asemenea representatiune si la dieta? Óre a'ti provocatu si pe celelalte cate tóte jurisdictiuni, cá se se intrepuna pe cale oficiósa pentru vindecarea raneloru si implinirea dorintieloru poporului romanu? Si óre celelalte jurisdictiuni romane si cu romani multi nu voru face catu mai curundu asemenea?! E dorintia comuna si obligatiune santa acésta, ma si urgenta. — R.

Cartea lui Dr. Adolfu Fischhof*).

Acésta carte scrisa de unulu dintre cei mai renumiti barbati ai monarchiei va face cu totu dreptulu epoca pe terenulu nationale si politicu nu numai in tierile dominate de cas'a Habsburg-Lotaringica, ci si in altele locuite de natiuni diferitóre in limba si intru tóta fiinti'a loru. Acésta opiniune este comprobata prin votulu unui numeru fórte considerabile de diarie, care apara drepturile politice-nationali ale popóreloru conlocuitórie, precum si prin furi'a de care suntu rapite acelea diarie, care sub una séu alta forma si masca apara despotismulu.

De aceea unu amicu alu poporului nostru ne scrie in diilele acestea: „Ve rogu se spuneti tuturoru romaniloru, cari cunoscu limb'a germana bine, cari simtu si cari pricepu ceva din mersulu lucruriloru omenesci, cá cartea lui Dr. Fischhof se o citésca si recitésca cu tóta luarea-aminte si se o sbea in sufletele loru, pentruca ea este adeveru evangelicu alu natiuniloru calcate si bajocurite; numerósele macsime politice arborate (inaltiate) si sustienute de acestu barbatu politicu suntu totu atatea anghire salvatórie ale corabiei statului si ale tuturoru natiuniloru, prin urmare si ale romaniloru. Unu publicistu romanu cutezase in 1863 a recomanda unele institutiuni din Elveti'a, acelasi inse si atunci si mai apoi fu luatu in risu si in bajocura. Acuma vene Dr. Fischhof si — provocanduse la doctrinele lui Montesquieu, la scrierile unoru barbati geniali cá Vollgraff, Leon van der Kenderen, Robert Mohl, Anton Springer, br. Victor Andrian, Dr. Mühlfeld, chiaru si la br. Iosifu Eötvös**) si sustiene in faci'a lumei, ca viitoriulu monarchiei si alu natiuniloru conlocuitórie nici decum nu se póte asecura pe alta cale si prin alte asiedimente, decatu numai déca va fi reorganisata intru totu cuprinsulu ei dupa modelulu Elvetiei in totu respectulu."

„Nu ve suparati, ca Dr. Fischhof vorbesce de cultur'a cea apusa a romaniloru, ertati'i acésta in grati'a doctrineloru unice salvatórie pentru natiunea romanésca din Transilvani'a, Ungari'a, Bucovin'a. Nu ve indestuliati numai cu estrasele adesea sbei, pe care vi le dau diariele, cetiti cartea intréga. Vedeti dóra veti afla unu traducatoriu bunu, carele se nu -si bata jocu de una carte scrisa cu atata eruditiune, genialitate, convictiune, ci se o prefaca in romanesce asia, in catu citindu traductiunea se ti se para cá acésta este originalulu. Cautati dóra veti afla si unu editoriu liberale, care se puna spesele tiparului. Inca una data: cartea lui Fischhof este unu adeveratu firu alu Ariadnei p'intre labirintulu celu spaimantatoriu austro-ungurescu si unu fanaru luminatoriu pe secoli inainte. Doctrinele lui Dr. Fischhof si ale numerósei sale partite voru resai de siguru victorióse. Deci properati si studiati din temeiu pe Dr. Fischhof, éra intr'aceea se nu ve perdeti patienti'a in nici unu respectu, ci se stati neclatiti in credintiele vóstre nationali si politice, ca-ci sciti voi proverbiulu: Nu aduce anulu ce aduce ór'a." —

Demnstratiunea lucratoriloru din Vien'a.

In diu'a deschiderei senatului imperialu se adunasera lucratorii inaintea casei parlamentarie, pentrucá se faca presiune, cá parlamentulu se nu -si uite érasi de caus'a loru, si mai dandu la senatu o petitiune, se dovedésca si demnistre, ca cele cuprinse intr'ensa e vointi'a tuturoru lucratoriloru. Conducatorii poporului lucratoriu emisera adica de timpuriu invitatiuni in laintru si in afara spre a face demnustratiunea impuitória. Se si adunara lucratorii din Vien'a din tóte cercurile, multe mii, incatu abia incapura pe piatia si pe strate. Ostasimea inca era consemnata si gata de lupta. — In piati'a de parada se formá poporulu in carrea si tocma, candu se desiertara tunurile pentru inceputula cuventului de tronu, merse Schönfeld redicatu pe umeri in midiuloculu poporului si lu provocá se aléga o deputatiune la min. si poporulu alese un'a de diece membri, care si dusera petitiunea la min. Taaffe. Min. nu vrú a primí deputatiunea intréga, decatu numai pre trei insi, pe cari inca i infruntá, ca parasindu terenulu legale adunara preste 8000 (25) poporu, esindu dintre marginile legei. Baudisch, unulu din deputatii poporului respunse, ca in senatu suntu representate tóte clasele poporului, numai plas'a lucratoriloru nu si n'au aflatu alti midiulocu de a-si esprime dorintiele, decatu prin astfeliu de adunare.

Taaffe: Déca venieai singuru fara adunare facuta, te asi fi primitu mai bucurosu. — Baudisch; déca asi fi venitu singuru petitiunea s'ar fi privitu cá o spresiune personale si s'ar' fi pusu de o parte. Poporulu s'a adunatu se documenteze, ca acésta e voi'a lui. Taaffe: Ah, acésta e agitatiune.

---

*) Oesterreich und die Bürgschaften seines Bestandes. Politische Studie von Dr. Adolf Fischhof. Wien 1869. 8° mare 225 pagine.

**) Die Garantien der Macht und Einheit Oesterreichs. 1859.

Pfeiffer: Nu e agitatiune d. min., ci e o reactiune nascuta din apasarea nóstra. Tasffe: Prin asemenea demustratiuni se impedeca regimulu liberale della punerea in viétia a institutiuniloru liberale, pentruca prin astfeliu de pasi se provóca alte contrademustratiuni anumitu din partea clericaliloru. Dep. Baudisch cere respunsu otaritu, care se lu impartasiésca poporului de afara. Min. repetiesce, ca singuru nu póte dá altu respunsu, decatu, ca va aduce petitiunea inaintea consiliului ministeriale. Deputatiunea se duce dar' intre poporu, care sub presiedinti'a lui Hartung primi reportulu deputatiunei. Baudisch, descopere poporului asia:

Min. ne a mandatu pre terenulu legei; eu ei respunsei: cum si unde se ne aducemu dorintiele nóstre in modu legale?! Reuniunile si adunarile de poporu suntu terorisate si in senatu suntemu fara representanti: asia dara afara de dreptu! (furtuna de aplause). Dorintiele nóstre ise arata, ca vremu a fi ómeni si civi de statu si acésta e o cerere drépta. Eu propunu, cá adunarea se decida:

1. Ca ea primesce petitiunea data regimului de a sa si se invoiesce pe deplinu cu cuprinsulu ei.

2. Ca aprobéza tienut'a deputatiunei, ce s'a alesu de catra poporu sub cerulu liberu, si va fi totudéun'a gata a stá cu peptulu pentru toti pasii si tóte lucrarile deputatiunei acesteia (aplausu furtunosu).

Dep. Hartung dice: Min. ne a disu, ca se fi mai calcatu drumulu petitiunei; noi i amu respunsu, cumca dintre numeróse petitiuni, ce le amu datu la senatu pana acum, **nici** un'a nu s'a luatu in consideráre. Deci, déca poporulu in fine a venitu elu singuru, e de escusatu. Petitiunea se primesce, cu unanimitate de conclusiune si cumca adunarea sta bun'a pentru deputatiune. In fine se cetira multe telegrame dela lucratorii din deosebite tieri, cari ii aplaudá dicendu, ca toti lucratorii de prin provincie se invoiescu cu pasii celoru din Vien'a si ei voru face paretele celu de otielu in contra despotismului.

Aceste telegrame fura primite cu mare entusiasmu si Hartung demite adunarea acésta, care se tienú intr'o sala, pe candu poporulu erá afara, si in urma fara nici o disordine se dimise poporulu la ale sale. A lasatu inse acésta adunare o impresiune fórte mare in domnisiori, care cine sci ce mai póte nasce.

Numai candu se va discipliná si ordiná poporulu in favórea lui prin midiulóce de cultura, cum se face acum prin conveniri si prelegeri in tóta Europ'a — se póte spera venirea dreptatii lui si a lui Ddieu. Parintii poporului de -si voru pune si sufletulu pentru turma, suntu obligati a o luminá si a face, cá se-si iubésca ordinea, disciplin'a, ca numai fiindu toti o anima póte fiacare reesí cive liberu si fericitu. —

Tofaleu, in Decembre.

Onor. Redactiune!

Sil'a si persecutarea asupra nóstra fostiloru locuitori ai comunei Tofalu nu mai are margini? — Nu este de ajunsu, ca suntemu espusi periculului de a muri de fóme, si frigu pre marginele drumului tierei(?), — nu este de ajunsu, ca suntemu lipsiti de case, si mosiórele pentru care au siervitu mosii si stramosii nostri, — nu nici acéea, ca unii dintre noi suferu asprimea carcerei acum de 2 luni si diumetate.

Oficialatulu din M. Osiorheiu merge si mai departe, facundu sila morala celoru incarcerati si legandu eliberarea loru din carcere de 2 conditiuni:

1. Ca numai atunci ii voru eliberá, déca voru spune cine i au invetiatu se se opuna judelui procesuale, candu a voitu a scóte nesce vite bolnave din curtea unui espositionatu spre ale licita.

2. Nu i voru elibera pana voru face pace cu br. Apor, platindu restantiele si parasindu satulu ori luandulu in arenda. — Spunendule totuodata, ca trebuie se i fi invetiatu ori vreunu advocatu ori altu omu invetiatu.

Frumóse si umane conditiuni! . . . a sili pre ómeni moralicesce, a dá pretiulu rescumpararei cu martirisirea neadeverului, si a introduce cercetare asupra loru. Apoi se -lierte oficialatulu si ori cine, déca i spunemu francu, ca noi nu neamu opusu nimenui, decatu amu alergatu cu mici cu mari in tóte partile plangundu si blastemandu pre stapanulu nostru, ca ne au lipsitu de casele strabune.

Tofaleni.

Pest'a 16/4 Dec. 1869.

Astadi se fini alu cincilea cursu telegraficu, care s'a tienutu aici in Pest'a, la alu caruia ecsamenu de statu a presiedintu d. Athanasiu Cimponeriu, secretariu ministeriale, si la care a fostu provocata tenerimea romana prin mai multe diurnale romane, se participéza.

Continuandu dara relatiunea din Iuniu a. c. cu privire la cans'a acést'a: ne tienemu de datorintia, a face on. publicu romanu cunoscutu, ca dupa inchiarea cursului si a ecsameneloru de statu — tenerii aspiranti romani mersera in corpore la locuinti'a d. Cimponeriu, spre ai multiami pentru ostenelele nemarginite, si buna voinți'a, dovedita catra densii.

Vorbitoriulu fiu confratele nostru G. Rudeu, din a caruia cuventare reproducemu numai urmatóriele: „Mai tóte suntu trecatóre, mai tóte intemplamintele pieru in scurtu timpu din memori'a mintei omenesci; pieru, pentruca nu suntu insemnate, nu suntu demne, de a atrage atentiunea ómenimei. Ecsista inse totusi unu tesauru, carele nu e supusu perirei, carele din contra din di in di totu mai tare infloresce, totu mai tare lucesce, si acela e fapt'a buna, din care provine onórea si meritulu." scl.

. . . In fine cá la unu tata, cá la unu refugiu si patronu alu tenerimei aduce multiamita ferbinte, si urari de fericire.

D. secretariu Cimponeriu respunde: „Me bucuru, ca éra vedu contingentulu telegrafistiloru romani marindusu; ca vedu éra unu numeru frumosu, esitu cu calcule laudabile la ecsamenulu de statu; me bucuru si de cuvintele de recunoscintia, ce avurati bunatate a-mi le impartasi. Eu din parte-mi ve spunu numai acea, ce amu spusu si altoru frati de unu sange la asemenea ocasiune, adica: ca meritulu la ecsamene, unde ati escelatu, e in prima linea alu ivostru; éra eu mi-amu facutu numai datorinti'a.

„Acum inse mai adaugu acea, ca -mi pare reu, ca nu amu bracia mai mari, spre a poté cuprinde, imbraciusia tóta natiunea; ca nu amu avere materiala si venituri mai mari, spre a le imparti cu fii natiunei cei seracuti, dar' cu capacitate rara; -mi pare reu, ca nu amu terenu mai largu de activitate, se dau dovedi natiunei nóstre, ca faptele, éra nu vorbele góle ei suntu folositórie, o potu ferici.

„In modest'a mea pusetiune sum multiamitu, déca sciu, ca -mi veti pastrá memori'a buna; recunoscinti'a vine de multe ori tardiu, dar' totusi nu póte remané afara. Conscienti'a mea, domniloru! e cea mai curata, si doresc numai, cá se devinu in o pusetiune, in carea asi poté mai multu face."

In fine ceva despre denumirile si promotiunile facute in institutulu telegraficu din Iuniu a. c. pana acuma sub referat'a dlui secretariu Cimponeriu:

S'au naintatu urmatorii telegrafisti de a II clasa la I clasa cate cu 700 fl. v. a. salariu si 120 fl. v. a. pentru cortelu:

Constantinu Savu, Georgiu Serbu, Constantinu Cimponeriu, Gruia Liuba si Stefanu Ioanoviciu.

S'au intaritu in servitiu definitivu cate cu 600 fl. v. a.; Albionu Nascutiu, Georgiu Liuba, Efimie Ciobanu.

S'au denumitu de nou cá telegrafisti de a II cl. cate cu 600 fl. v. a.: Romulu Leota, Demetriu Scutu, Urosiu Ioanoviciu, Samuilu Iovitia, Ladislau Mantia, Semproniu Simonescu, Iosifu Crenianu, Ladislau Ruscanu.

S'au denumitu de practicanti cate cu 300 fl. v. a. Constantinu Coti, Nicolae Olteanu si Vincentiu Iancu.

S'au calificatu de nou spre servitiu telegraficu din cursulu tocmai acum finitu, si voru fi denumiti catu mai curendu: Iosifu Zaharia, Pascu Milu, George Rudeu, Vincentiu Angelescu, Stefanu Popoviciu, Athanasie Mircu, Ioachimu Mihaiu, Nicolae Marcu, Stefanu Marcu, Nicolae Crenianu, Marcu Barbu.

Dumnedieu cu noi, cu sprijinitoriulu nostru si cu caus'a nóstra. —

Mai multi cursisti absoluti.

Testamentulu A. Basiota,

proprietariu in Pomari'a, judeciulu Dorohoiu in Romani'a de catra Bucovin'a.

(Capetu.)

Art. IX. Fiinduca, prin cultura si invetiatura numai, póte omulu deveni utilu societatii, pentruca numai prin lumina póte osebi caile retacite de acele, care conduc la adeverat'a cunoscintia a binelui si a reului, regulezu, cá din cealalta avere a mea, catu va prisosi, dupa plat'a integrala a legaturiloru si indeplinirea tuturoru despositiuniloru de mai susu, se se infiintieze pe mosi'a mea Pomari'a unu institutu **academicu** cu titlulu: „Institutulu Anastasie Basiota", compusu din tóte clasele trebuitórie pentru cá unu elevu, candu va ispravi studiele in acestu institutu, se fia primitu in ori care universitate européna pentru invetiatur'a vreunei scientie.

Art. X. In acestu institutu se voru admite numai fii de romanu de religie ortodoxa, fara de midiulóce, de pe mosiele mele Pomari'a, Lisn'a si Cucoreni, cum si parte din copii institutului de orfanotrofia grigoriunu din Iasi, la a caruia fundare amu contribuitu si eu.

Art. XI. Permitu se fia admisi si alti copii de romanu crestini ortodocsi, de ai compatrioticiloru mei, cari voru vroi a se luminá din acestu institutu, inse tóta cheltuiél'a necesaria pentru ei, afara de invetiatura, va fi pe socotél'a loru propria.

Art. XII. Acestu institutu academicu va fi formatu si regulatu dupa metodulu celoru din Parisu, in conformitate si cu legile tierei nóstre, pentru care se voru aduce profesori francesi din cei mai cu cunoscintia si moralitate, spre a se pune o basa solida acestei institutiuni, ér' cu timpulu, esindu buni profesori din elevii, cari voru seversí studiele loru si in strainatate, voru fi admisi profesori la acestu institutu.

Art. XIII. Limb'a francesa totudéun'a va fi obligatória, spre usiurarea invetiaturiloru mai departe in strainatate, dupa finitulu studieloru din acestu institutu.

Art. XIV. Intretienerea copiiloru din institutu va fi totudéun'a potrivita cu depriderile loru nationali, fara lucsu si cheltuiéla, dupa cum au fostu crescuti si parintii loru.

Art. XV. Restulu averei mele, ce va prisosí preste fondarea si intretienerea institutului academicu cu tóte cele trebuitórie, se va dá cu procentu, cu garantie solvabile, si cu procentele ce se voru incassá se voru tramite elevii cei mai cu talentu, care voru terminá studiele in acestu institutu academicu, pentru a invetiá la universitate straina vre o scientia óre-care, dupa dispositiunile loru naturale, regulanduse sum'a trebuitória dupa timpu pentru intretienerea loru, ér' observanduse, ca unii din ei nu respundu la scopulu, pentru care au fostu tramisi, se va conteni cu darea subventiunei.

Art. XVI. Pentru ecsecutarea in totulu a acestui testamentu, rogu se primésca a fi ecsecutorii testamentari domniele loru dd. Nicolae Rosetti Rosnovanu, Vasilie Pogoru, Ioane Ianoru, Alecu A. Balsiu, Nicolae Calimachi Catargi, Dr. Ludovicu Rusu si episcopulu Vladimiru Suhupanu; din acestu numeru de ecsecutori testamentari, trei voru fi cu léf'a anuala, si anume: episcopulu Vladimiru Suhopanu, care va binevoí totuodata a primí insarcinarea inmormentarei mele, cum si a grigioloru pana la 7 ani; d. Dr. Ludoviciu Rusu si Ioane Ianovu, carele, osebitu de ecsecutoru testamentariu, va fi insarcinatu cu tóte procesele si afacerile succesiunei pentru limpedirea averei mele; ielile acestoru trei ecsecutori testamentari se voru determiná potrivitu cu ostenél'a, cheltuiél'a si drumurile ce voru fi siliti a face, de catra ceilalti 4 ecsecutori testamentari.

Art. XVII. Déca se va crede mai folositoriu, averea nemiscatória, remasa in partea mea disponibila, dupa darea legaturiloru in pamentu, se va puté preface in bani, conformu cu legile tierei, acést'a inse cu incuviintiarea siefului statului, dupa propunerea ecsecutoriloru testamentari.

Art. XVIII. Tóte sumele de bani, ce se voru incassá din vendiarea averei mele miscatórie si nemiscatórie, se voru dá cu procentu, dupa plat'a legaturiloru, inse cu ipótece secure, ne putendu nimene, sub nici unu cuventu, a le pastrá pe creditu personalu. Asecurarea baniloru se va face prin tribunalele respective, dupa regul'a ce se pazesce pentru asecurarile orfanicesci.

Art. XIX. Tóte decisiunile si dispositiunile principiale, ce se voru luá de catra ecsecutorii testamentari, nu voru fi valide, decatu cu unanimitatea voturiloru, afara de lucrarile de pura administratiune, bine determinatu. Ecsecutorii testamentari nu voru avé dreptulu, sub nici unu cuventu de a inlaturá séu modificá dispositiunile precisate de mine.

Art. XX. La casu de neintielegere séu de nedomirire asupra vreunei cestiuni, dd. ecsecutori testamentari prin reportu voru supune casulu siefului statului romanu, si Mari'a Sa, carele este sprijinulu

acteloru de binefaceri, nu va refusá, cá omu privatu, de a decide, si decisiunea sa va fi considerata cá a mea propria.

Art. XXI. La casu de retragere a vreunui din ecsecutorii testamentari, numiti de mine, séu la casu de mórte, ceilalti voru reporta siefului statului, pentru cá se chibuiésca si se numésca o alta persóna démna de acésta misiune.

Art. XXII. Candu voru incepe a fi teneri capabili din institutulu meu academicu, cari voru indeplini studiele loru si in strainatate, administratiunea ecsecutoriloru testamentari se va incredintiá numai la asemeni barbati, pe care siefulu statului ci va crede mai déstoinici. La acésta reformare a administratiunei, siefulu statului va binevoi a combiná, dimpreuna cu ecsecutorii testamentari, ce voru avé a se retrage, la catu se fia redusu numerulu ecsecutoriloru dela acea epoca inainte, si cata léfa se-li se platésca, ca-ci pana la acelu timpu speru, ca averea mea va fi indestulu de limpede, spre a nu mai fi nevoia de unu numeru insemnatu de ecsecutori testamentari.

Art. XXIII. Guvernulu este in dreptu de a controlá institutulu academicu, déca se mantiene dupa cum este destinatu, ne avendu nici odata dreptulu si sub nici unu cuventu de a lua administratiunea séu veniturile afectate la acestu institutu.

Art. XXIV. Pe fiic'a mea Elen'a o binecuventezu din adencululu animei mele, rugandu pe Atotuputerniculu Dumnedieu se o intarésca in calea vietiei si se i lumineze cugetulu, pentru cá totudéun'a purtarile sale se fia placute lui Dumnedieu si ómeniloru.

Art. XXV. De si este amaru pentru fiacare omu de a se desparti de lumea acést'a, ca-ci insusi Christosu a disu: „Dómne, fa se tréca pacharulu acest'a dela mine, inse Dumnedieu Tatalu, celu fara de inceputu, l'a fertitu pentru mantuirea omului", redimatu pe acésta credintia, cu sufletulu plinu de sperantia in nemesurat'a bunetate si indurare a celui prea inaltu, dicu lumei ultimulu adio, binecuventandu numele Domnului totudéun'a, acum si pururea si in vecii vecilóru aminu.

Pomarl'a, 1869 Octombre 25.

A. Basiota.

NB. Parintele Alecsandru, prevediutu la Nr. 8, ca i iasu 200 falci pamentu in Besarabi'a, se notéza, ca familí'a sa este Lefteru.

A. Basiota.

Atestezu, ca d. testatoru Anastasie Basiota este in depline facultati mentale si intejectuale.

Pomarl'a, 1869 Octobre 25.

Dr. I. Rusu.

(Urméza legalisatiunea tribunalului de Dorohoiu.) —

„Rom."

Cronica esterna.

ROMANI'A. Lupt'a intre partite si organele loru, care nu póte se fia atatu principiale, catu e ea multu personale, — ori póte si pentru piapoma, nu slabesce intru nimicu, cu tóta provocarea facuta chiaru si in cuventulu de tronu. „Democrati'a" pórta frica de stirbarea constitutiunei, si orce incalcare catu de pucina si aparenta din partea regimului séu a organeloru lui sternesce afectele indignatiunei, cu care se ataca fara crutiare orice aureola, ce ar' amenintiá libertatile asiediate in constitutiune. Trebuie se marturisimu, ca dupa cum vedemu din espresiunile diurnaleloru si din cele de mai diosu, esite chiaru si din gur'a ministriloru, libertatea de presa in Romani'a nu are parechia pe totu rotogoliulu pamentului. Acolo se dau pe facia orice prevaricatiuni, cutediari nesocotite séu omisiuni naravite de susu pana diosu fara sfiéla si fara fiori, ca voru fi trase Redactiunile inaintea tribunaleloru criminali, pentruca au spartu cumva cate unu cuibu de fara-de-legi séu de abusuri, pentru apasari si prevaricari; ma si la audiulu de faime prejudiciése romanismului se facu interpelari publice cu imputatiuni catu de aspre; si totusi din partea regimului se dau in „Monitoriu" numai deslusiri, rectificari si demintiri; si cu acestea se termina flagelarea presei, care la noi se finesce cu inchisori si multe. — Alta e marirea sórelui si alta a lunei de libertate. — Pana candu va dura acésta libertate Romani'a din lupte de aceste va esí mai mundra si mai frumósa decum a fostu, fortificata din tóte partile, de unde o amenintiá atacurile seculari.

— Altu avansu. Dela facultatea de medicina din Parisu se publica una telegrama din partea decanului prin prof. delegatu Bouchardat, ca elevii de medicina din Bucuresci, cari mergu la Parisu a termina studiale „trecu absolutamente cá nationali francesi" intru tóte, si cá doctori „se bucura de tóte privilegiale acordate nationaliloru francesi in tóta intinderea imperiului". Asemene suntu romanii priviti si in Italí'a si in Ispani'a, numai se nu stamu rodiendu totu numai la radecin'a chrianului, ci se damu si noi parola mai désa si mai seriósa cu fratii nostri din Occidente, déca nu altfeliu si per pedes apostolorum, informandui bine despre sórtea nóstra si deadreptulu si despre simpathi'a naturale, ce ne léga pentru eternitate intru propasire la culmea civilisatiunei celei adeverate, dar' nu mincinóse. —

M. S. Domnitoriulu Romaniloru respunse la deputatiunea camerei, in frunte careia presiedintele Grigorie Balsu ei presentá adres'a camerei, cu urmatóriele cuvinte, provocatórie la concordia:

„Amu ascultatu cu o viua placere adres'a adunarei. Nu me indoiescu, domniloru, ca dvóstra veti dá totu sprijinulu guvernului meu; finduca numai prin armonia perfecta intre tóte poterile statului se potu realisá adeveratele aspiratiuni ale natiunei; in acelasiu timpu, prin acést'a veti realisá dorintiele mele cele mai sincere pentru tiéra.

Suntu convinsu de mai inainte de simtiementele esprimate prin acésta adresa, si ve multiamescu cá si pentru cuvintele adresate Domnei si Mie."

Fratele Domnitórei Romaniloru Alt. Sa princ. de Wied s'a logoditu in Hag'a cu principes'a de Olanda, nepóta regelui Prusiei si alu Olandiei. — Influintí'a rudenií dinastiei romane Carolingice se totu mai estinde. Fia de bunu auguru pentru romani! —

— Unu zelu mare a desteptatu inse or'a libertatii in Romani'a, ca-ce astadi si ieronomachii, cari nu sciean decatu a servi pantecelui si a esploatá averile Romaniei pentru tieri straine in pericululu si stingerea romanismului, si arata adi unica dorintia de a puté confaptui pentru luminarea natiunei prin intemeierea de institute prin monastiri. Asia vedemu pe unu Iosifu Ieronomachu dela schitulu Cotmen'a distr. Argesiu, ca cere vóia dela ministeriu a inlocuí in Schitu o scóla de modelu, pentru cultur'a tenerei generatiuni! Schitulu e de 500 ani intemeiatu de fericitulu domnu Mircea Basarabu, eroulu romanu, care scí tramite respectu preste granitie la cele mai tari monarchie. Acestea virtuti si amóre a lui de patria vré monachulu se le resuscite in animele tenerimei din giuru. Onóre monachului, parinte! —

— „Monitoriulu" publicá unu decrecu 6r' imbucuratoriu, prin care comun'a Craiov'a primesce legatulu lasatu prin testamentulu d. Grigorie Otetelisianu: bibliotec'a, instrumente de ingineria si de alte scintie, cá midiulóce ajutatórie la institutiunea junimei; 8000 lei vechi pe fiacare anu cá adausu de stipendiu pentru esternatu si la bosseric'a St. Ionu Sebastianu cate 1000 lei pe anu.

— Pentru Tofaleni vedemu publicate contribuiri si de pe la Dorohoiu in „Ad. Nat.". Asemenea fapte se ne redice anim'a la cele mai vive sperantie de fericire! Numai facusimile multe cá a d. Basiota si altu cate de unici pentru inaltiare in cultura si in concordia! Asia amu cetitu pe cerlu: „Romanus in hoc signo c+c vincet!" —

— **Camer'a deputatiloru.** Din siedinti'a dela 8 Dec. scótemu aceste:

D. Blaremberg interpela pe d. primu ministru si ministru la lucrari politice asupra frasei din discursulu tronului privitórie la legatur'a calliloru ferate cu liniele austriace: vrea se scie de se va mantiené punctulu Orsiov'a.

D. ministru de lucrari publice, respundiendu, declara ca se afla in faci'a unei concesiuni, a unui contractu; déca camer'a á vrea a schimbá ceva, se esprime acea dorintia si dlui va aréta-o concesionariloru, catu despre lini'a dela Brasiovu la Ocn'a a creditu, ca e bine s'o promita, finduca e in interesulu intregei Moldove.

D. Blaremberg, desvoltandu interpelarea, esprime dorinti'a de a nu se tractá cestiunea cu precipitare. Nu se preocupa de interesele cutarui judetiu in parte, ci e vorb'a in genere de legarea calileru nósre ferate cu cele austriace. Dsa a vedutu discursulu tronului o frasa privitóre la o concesiune si crede, ca guvernulu n'ar fi in dreptu a prejudecá cestiunea.

D. ministru de interne esplica, ca in discursu se vorbesce nu despre schimbarea punctelóru, ci despre o couventiune; guvernulu nu e competinte a schimbá liniele votate, guvernulu inse vrea a unì punctele deja votate, prin o conventiune, care se va supune camerei; prin ea se ecsecuta legea votata de camera si concesi'a acordata.

D. Busoiceanu aréta, ca de mai multe ori judeciulu Gorju a cerutu, prin deputatii sei, se i se faca poduri si siósele, de si platea contributiuni etc. In discursulu tronului se dice, ca lini'a, care are se strabata Romani'a, are se tréca pe la Mehedinti. Austri'a a adusu calea ferata pana la frontaria. Lini'a, care trece pe la Mehedenti costa pe tiéra multu mai multu decatu déca ea s'ar face prin Gorju.

D. ministru presiedinte declara, ca nu se va face nici o schimbare in punctele, pe unde au se tréca liniele ferate, fara participarea corpuriloru legiuitórie.

D. Ceauru Aslanu a facutu o interpelare in privinti'a licentiei presei si-a calumnialoru ce se publica contra Domnitoriului. D. Ceauru Aslanu cere o lege represiva(?!). Ministrii declara, ca nu voiescu a face nici procese de presa, nici lege represiva, déca admitu a se votá de catra camera o propunere, care blameza acea parte din presa, care a cadiutu in licentia. Dupa mai multa discutiune acea propunere se admite. —

Post'a nóua. Situatiunea se turbura. In Franci'a dep. Rochefort interpelá pentru estradarea spaniolului Anqulo, adaugundu, ca guvernulu are dreptu de a se teme de republica, care o aprope. — Rom'a parasesce afaturile jesuitice si nici ca se ocupa de infabilitatea papei. — In Dalmati'a se totu aduna armata cu corturi, munitiune si proviantu. Morlacii totu se mai arunca si pradéza pe la maluri. Oficialele dicu, ca se supunu si se inchina. — In laintru confusiunea cresce. Se asigura, ca si Mai. Sa s'ar fi pronunciatu cu cuvintele: „Starea de adi este starea confusiunei generale." — Din Parisu s'a tramisu propunere de desarmare in optim'a forma, atatu la Vien'a catu si la Petersburg si Berlinu. Cine se incépa, ca Prusi'a si Rusi'a nu voru, ci mai voru dóra sant'a aliantia! — Primavér'a va alege. — Bethlen plecléza pentru unione personala. — Dr. Hodosiu in 18 interpeléza pe min. de finantie, ca de ce nu se face conscriptiunea si dupa nationalitati si déca a pusu la cale se se faca? —

Nr. 2351—1869. 3—3

Escriere de concursu.

Pentru unu stipendiu de 120 fl. v. a. din fundatiunea fericitului Ecaimu Iosifu Kieiu de Muntolu asemnatu gimnasistului de VII. clase dela gimnasiulu grecocatolicu din Blasiu Octaviu Blasianu, si prin sbaterea aceluia, deveniu vacantu prin scesta pana in diua lui Decembre a. c. st. v. se escrie concursu.

Pentru dobandirea acestui stipendiu potu concurra aceli teneri studenti nascuti transilvaneni, cari au in studia clasea generale I-a cu eminentia, si portare morale buna, — si care studiase in institutele de invetiamentu din Blasiu, dintre cari consanguenii piului fundatoriu „caeteris paribus" voru avé preferintia.

Concurentii la acestu stipendiu au de a-si tramite cererile loru concursuale instruite dupa recerintiele esprese in ordinatiunea consistoriale din 21 Augustu a. c. Nr. 1582 publicata in „Gazet'a Transilvaniei" sub Nr. 64, 65, 68 pre terminulu deja prefiptu la subsemnatulu consistoriu metropolitanu. —

Blasiu in 29 Novembre 1869.

Consistoriulu metropolitanu gr. cat. de Alb'a Iulia.

Casa de vendiare.

Casele domnului Ioane Toma Petcu in strat'a nóua de susu sub Nr. 152 suntu de vendiare din mana libera. Doritorii de a o cumperá se potu informá mai de aprópe despre pretiu in comptuariulu domnului Stefanu Poenariu cas'a din strat'a straieloru Nr. 234, parteru. pl. 3—3

CURSURILE

la bursa in 23 Dec. 1869 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 83	cr. v. a.	
Augsburg	—	—	121 „ 15	„	„
Londou	—	—	123 „ 75	„	„
Imprumutulu nationalu	—	—	60 „ —	„	„

Redactoru respundietoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.